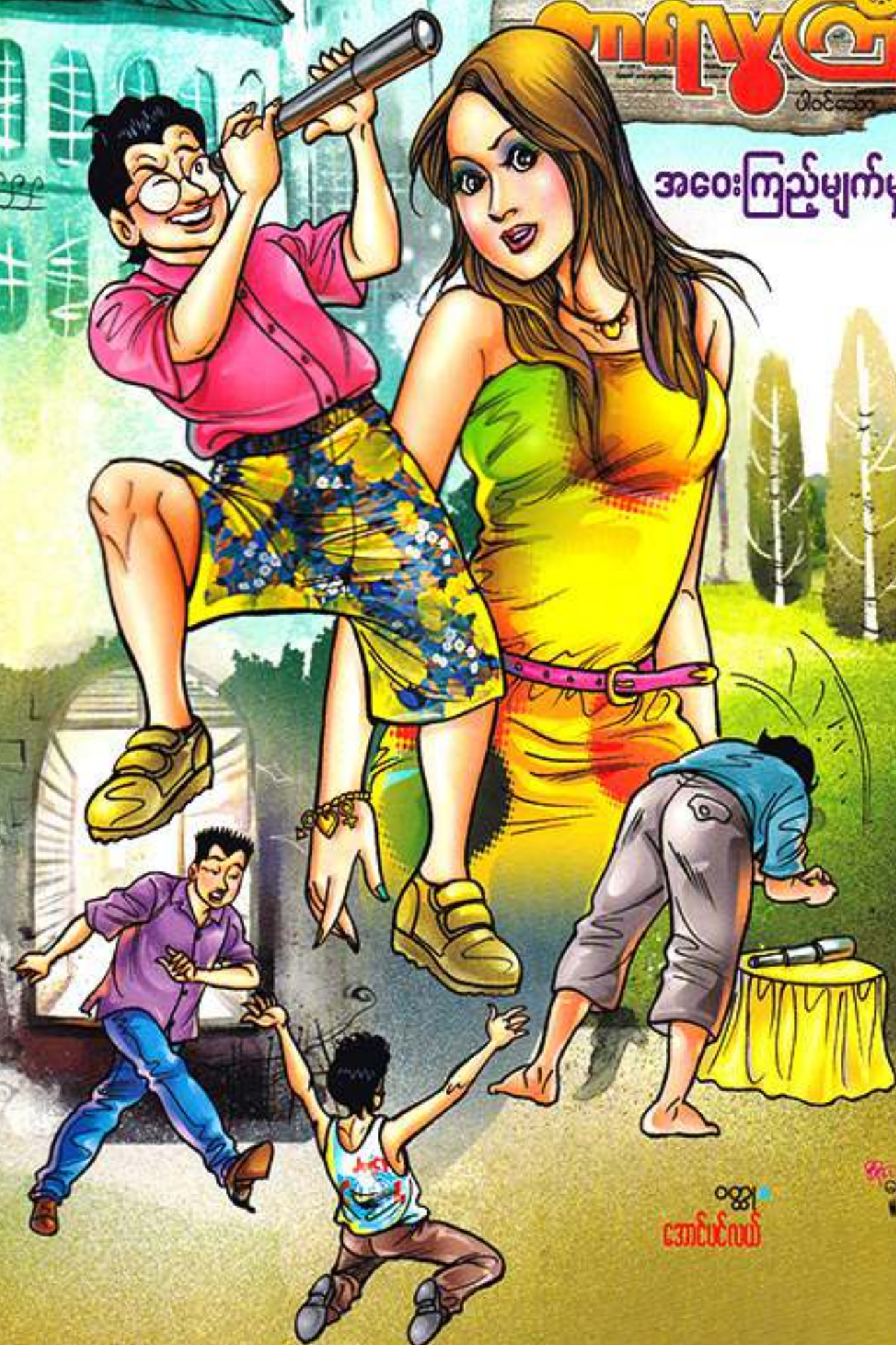

မိုး အာရုံကြီး

အဝေးကြည့်မျက်မှန်

အောင်ပင်လယ်

မောင်ကျော်စိုး
၁၉-၉၉ ၇၉၉၀

ဟာမိတို့ပေါ်တက်ရဲ
အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း

အဝေးကြည့်မှန်
မှန်ပြောင်းက
တစ်ဆင့် မြင်နေ
ရတဲ့ ပုံရိပ်တွေ
က... ပြတ်သား
စိပြင်လွန်းလှ
ပါတယ်...
ဒီမြင်ကွင်းတွေ
ကို...နှစ်ခြိုက်စွာ
စွဲလမ်းသူကတော့ ..

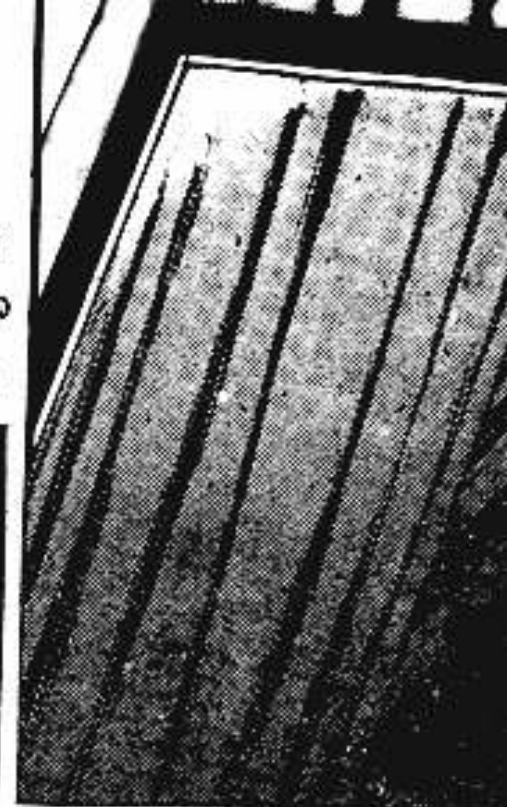
ဟာမိတို့ကြီး ပဲဖြစ်
တယ်... မှုကြီး ဟာ
ဗီးလွှာဝရန်တာက
နေပြီး...ပတ်ဝန်းကျင်
ကို...စူးစမ်း
လေ့လာနေတာပါ ...

သူရဲပုဂ္ဂိုလ်က...လမ်းတစ်ဖက်မှာရှိတဲ့... ရှစ်ထပ် အဆောက်အဦး
ဆီကိုပါ... အဲဒီတိုက် အလွှာတိုင်းရဲ့ အခန်းပေါက်စေ့ကို
မလွတ်တမ်း အကဲခတ်နေရင်း ပါးစပ်ကလည်း ဆီမန်း
မန်းနေလေရဲ့

မှန်ကို စတေကာအနက်တပ်ထား
ရင်... ပွဲကြီး သိပ်စိတ်ဆိုးတယ် ...

ဟုတ်ပါရဲ့ မှန်ကို
စတေကာအနက်တပ်
ထားတော့ အထဲကို
ထိုးဖောက် မမြင်ရတော့
လို့. ပွဲကြီး မကြိုက်တာ
သဘော မကျတာပါ ...

ဒါကြောင့် မှန်ပြောင်းကို
ရွှေပြီး တခြားအခန်းကို
အကြည့်ပြောင်းလိုက်ပါ
တယ် ...

အဲဒီ အခန်းကလည်း အခန်းဆီးတွေ တပ်ထားပြန်တယ်လေ ...

တောက် ...
လေတိုးမှာ နေထိမှာ
တော်တော်ကြောက်နေ
ကြသလား မသိဘူး ...
တော်တော်အဖြစ်သည်း
တဲ့...ဟာတွေ ...

မကျေမနပ်နဲ့
အကြည့်တွေကို
နေရာ ထပ်ရွှေ့
လိုက်တော့ ...
ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့
အသက်ခွယ်ဆယ်
လောက်အဘွားကြီး
ကိုတွေ့လိုက်ရတယ်
လေ

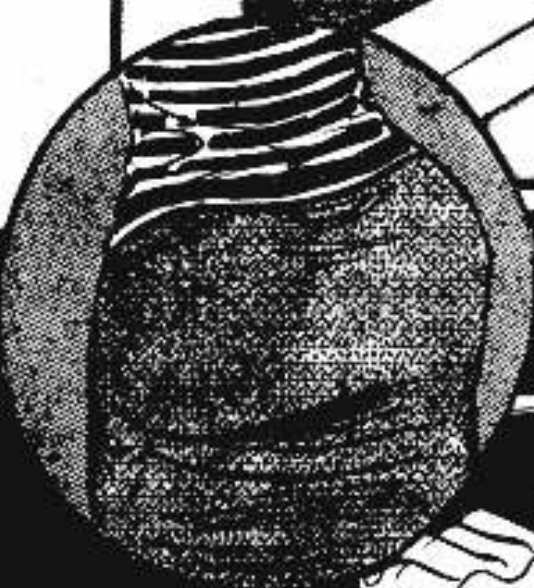
မှန်ပြောင်းက သိပ်ကောင်းလွန်းတော့ ...
အဘွားကြီးရဲ့ မျက်နှာက ပတ်ကြားအက်
နေတဲ့ အရေးအကြောင်းတွေတောင်
အသေးစိတ် မြင်လိုက်ရလေရဲ့ ...

အမလေးဗျာ ...
ဒီလိုသာ နိမိတ်ကြီးလေးပါး
ထဲက... သူ့အိပ်ပိုက်ကိုအမြဲ
ရှာနေရရင် တောထွက်ချင်
စိတ်တွေ ပေါက်လာလိမ့်
မယ်...တော်ပြီ...တော်ပြီ ...

ဘာရာယကြီး အလန်
တကြား ပြောဆိုရင်း
နောက် တစ်ခန်းဆီကို
အကြည့်တွေပြောင်း
လိုက်ရပြန်တယ် ...

ကြည့်နေရင်းမှာပဲ ကောင်မလေးဟာ
ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီက ကြယ်သီးတွေ
ဖြတ်နေပါတယ်... ပွဲကြီး တံတွေးတွေ
မျှချနေရတာ တဝှပ်ဝှပ်နဲ့ပေါ့... ..

ဒီအခန်းမှာတော့... ဖုန်း
မိမိ.. ကောင်မလေးကို
မြင်လိုက်ရသောကြောင့်
ပွဲကြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားရတာပေါ့...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပွဲကြီးဟာ
ယောက်ျားတစ်ယောက်
မဟုတ်လား... သဘာဝ
တရားရဲ့ စေ့ဆော်မှု
အရ... ဆန့်ကျင်ဘက်
လိင်ကို စိတ်ဝင်စား
မိတာ... မဆန်းပါဘူး
နော်... ..

စက္ကန့်ပိုင်းလောက်သာ မြင်ရတဲ့
မြင်ကွင်းကလည်း အနိစ္စပါပဲ
မမြဲဘူးလေ

ကောင်မလေးဟာ မျက်နှာသုတ်
ပမာကြီး တစ်ထည်ကို ပခုံးပေါ်တင်လို့
အခန်းထဲက ထွက်သွားပါတော့တယ်... သူ့ရဲ့ မှန်ပြောင်းကလည်း
အုတ် နံရံတွေကို ထွင်းဖောက် မြင်ရတာမျိုး မဟုတ်လေတော့
ပွဲကြီး လက်လျှော့ ရတော့တာပေါ့... ..

ဒီအချိန်မှာ လေးလေး ဝရံတာကို
ရောက်လာတယ် ...

ပွဲကြီး
ထမင်းစားကြ
မယ်လေ ...

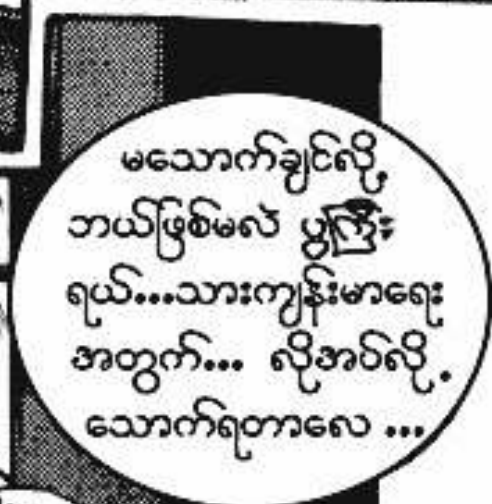
မစားချင်ဘူး
လေးလေး ...

စားလိုက်ပါကွာ
ပြီးရင် ဆေးသောက်
ပြီး...တစ်ရက်အိပ်ရ
ဦးမှာလေ ...

ဆေးတွေလည်း
သောက်ရတာများ
လွန်းတော့ မသောက်
ချင်တော့ဘူး ...

မသောက်ချင်လို့
ဘယ်ဖြစ်မလဲ ပွဲကြီး
ရယ်...သားကျန်းမာရေး
အတွက်... လိုအပ်လို့
သောက်ရတာလေ ...

မသောက်လို့
မရဘူးလား ...

မရဘူး
သားလေး ...

ဒါဆို သောက်
မယ်..ပြီးရင် ...
Happy World
လိုက်ဖို့. ...

အိုကေ ...

ဆေးသောက်ဖို့
ကိစ္စကို Happy World
နဲ့ အပေးအယူလုပ်
ပြီးမှပဲ ... ပွဲကြီး
လေးလေး နောက်ကို
ကြည့်ကြည့်သာသာ
လိုက်သွားခဲ့ပါတယ် ...

အခန်းထဲမှာ
မှိုင်းခံစက္ကလ
တွေနဲ့... အကျီ
ဒီရိုင်းတွေ
ထွင်ပြီး
အလုပ်များ
နေတဲ့ မိုးလုံး
က... လွမ်း
ကြည့်ပြီး

ညီလေး
ထမင်းစားတော့
မလို့လား...

ဟင်... ပြော...
အေး...အေး...ဆော့...
ဆော့...ညီလေး...ကြိုက်
သလို့...ဆော့ပြီးရင်
တော့...ဆေးသောက်ပြီး
အိပ်ရမယ်နော်...

ဟုတ်ပါဘူး
ကိုကိုရာ ထမင်း
ပန်းကန်ထဲ ရေတွေ
လောင်းပြီး ထမင်းစေ့
တွေကို ရေ နှစ်တမ်း
ဆော့မလို့ပါ...

သူ့ကို လွမ်းပြောပြရင်း လေးလေးနောက် ပါသွားတဲ့
ညီငယ် ဘာများလို့ ကိုကြည့်ရင်း မိုးလုံးသက်ပြင်း
ချလိုက်မိပါတယ်...

အင်း...
အင်း...

သုတ္တကသုံးနှစ်ငယ်တို့ ပွဲကြီး တောင် အသက်
နှစ်ဆယ် ပြည့်တော့မှာပါ.. ပွဲကြီးဟာ ငယ်စဉ်
ကတည်းက ချူ ချာတုံ ကလေးပါ.. နှလုံးအားနည်း
တယ်..မကြာခဏ ဖျားတက်တယ်..ကိုယ်ပူကြီးလွန်း
ရင်..တက်တက်တယ် အမြင်အား မကောင်းဘူး
အဝေးမှန်..အဆိုးဆုံးကတော့..ဉာဏ်ရည်မမီတာပါပဲ..

ဦးနှောက် ဖွံ့ဖြိုးမှု အားနည်း
လွန်းလို့..မူလတန်းနဲ့ကျောင်း
ထွက်ထားခဲ့ရတာပါ.. ...
ဒါကြောင့် သူ့ကို မိုးလုံး နဲ့
လေးလေးက.. ကလေး
တစ်ယောက်လို့..ဂရု စိုက်နေ
ကြတာလေ.. ...

ဒယ်ဒီနဲ့ မာမိက.. အမေရိကားမှာ လူသားအရင်းအမြစ်
ဖွံ့ဖြိုးမှုဆိုင်ရာ ပါရဂူဘွဲ့ယူဖို့ ကျောင်းသွားတက်ရင်း
ဟို မှာပဲ အလုပ်လုပ်နေကြပါတယ်... ခုဆို..
ငါးနှစ်တောင်ရှိပြီ..

သားနှစ်ယောက်
 နောင်ရေးအတွက်
 မိုးရွာတုံး ရေခဲ
 ဆိုသလို စီးပွား
 သွားရှာနေကြတာပါ ...
 မာမိမောင်အရင်း
 လေးလေး
 သိန်းရွှေကြည်
 လက်မှာ...ညှိအစ်ကို
 နှစ်ယောက်ကို
 ဝကွက်အပ်ရင်း
 ရှာဖွေလို့ရသမျှကို
 လှမ်းပို့နေကြတာပါပဲ ...

အတွေးတွေ လွန်နေတဲ့ မိုးလုံး
 လေးလေးအသံ ကြားမှပဲ ...
 ပစ္စုပ္ပန်ကို ပြန်ရောက်လာရ
 ပါတယ်

ဘယ်လိုလဲ
 မိုးလုံး အစ်ကိုကြီးနဲ့
 အစ်မ လှမ်းခေါ်တာ မင်းတို့
 လိုက်သွားကြမှာလား
 အဲဒီကိစ္စ ဆုံးဖြတ်ပြီး
 ပြီလား ...

ဆုံးဖြတ်
 ပြီးပြီ လေးလေး
 လိုက်မသွား
 တော့ဘူး

ဘာဖြစ်လို့
 လဲ

ဒယ် ဒီနဲ့မာမိ
 က...တို့ မှာ သူ့ပညာ
 နဲ့... သူ့ ထိုက်ထိုက်
 တန်တန်နေရာရနေ
 ကြတာ...သားတို့လိုက်
 သွားရင်..သူ မှားနိုင်
 မှာ...ကျန်ခဲ့ရမှာ
 ပေါ့ ...

ကျန်တော့
 မဖြစ်ချင်ဘူး...ဒီမှာပဲ
 ဆရာကြီးလုပ်တော့
 မယ် ...

ဒါဆိုလည်း
ပြန်ခေါ်လိုက်တော့
ပွဲကြီး ကျန်းမာရေးကို
ငါ့သိပ်အားမရ
ဘူး ...

စာချုပ်စေ့
တာနဲ့ပြန်လာခဲ့
တော့လို့... အသေ
အချာ စာရေးလိုက်
ပြီးသား ...

အဲဒါ ကောင်းပါ
တယ်ကွာ... မင်းက ပြဿနာ
မရှိဘူး... ပွဲကြီးကတော့ ...
မိဘနဲ့ရင်အုပ်မကွာ...နေသင့်
တယ်လေ... သူတို့လွှမ်းမိုးတာ
တွေလည်း နည်းမှမနည်းဘဲ
ဥစ္စာ... တော်လောက်
ပါပြီကွာ ...

သားလည်း
ဒီလိုပဲ သဘောရ
တယ်...လေးလေး

သူတို့ပြန်လာရင်
အားလုံးအတူတူနေဖို့
ခြံနဲ့တိုက်လည်း ဝယ်
ပြီးပြီ...ဘဏ်မှာ
အပ်ထားတဲ့ငွေက
လည်း...သိန်းထောင်
ကျော်နေပြီ...
ဒီလောက်လည်း
လောဘကြီးဖို့မလို
တော့ပါဘူး

ဟုတ်တယ်
လေးလေး သားလည်း
ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်
ကိုယ် ရပ်ခိုင်ပြီဆိုပေ
မယ့် မိဘအရိုက်
နေချင်သေးတယ် ...

ကောင်း
ပါလေ့ကွာ...ကောင်း
ပါလေ့... သူတို့ပြန်လာ
မှပဲ ပါဘဝပါတည်
ဆောက်ပြီး...ငါလုပ်ချင်
တာလေးတွေလုပ်ခွင့်
ရမှာ...

အခုတော့ ...
မင်းတို့ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်ကိုစောက်ရှောက်
နေရတာနဲ့ ပိုမှာ ...သိုက်
စောင့်... ဘိုးဘိုးကြီး
ဖြစ်နေပြီ ...

လေးလေး က
ဘာလုပ်ချင်လို့
လဲ ...

ဟ...ငါလည်း
ကိုယ် ပိုင်စီးပွားရေး
လုပ်ချင်တာပေါ့...အိုးပိုင်
အိမ်ပိုင်လေးနဲ့ နေချင်
သေးတာပေါ့ ... ပြီးတော့
ဟဲ...ဟဲ ...

သားသိတယ် ...
လေးလေး မိန်းမ တအား
လို့ချင်နေတာ မဟုတ်လား
အလုပ်ချင်ဆုံးအလုပ်က ...
အိမ်ထောင်ပြုဖို့
မဟုတ်လား ...

ဟား...ဟား...

ဟား...မင်းကလည်း
ကွာ... ဒါ သဘာဝပဲလေ...
သဘာဝတရားကြီးကို
လွန်ဆန်ပြီးတစ်ယောက်
တည်း... နေရမှာ...အားနာ
လို့... ဟဲ ...ဟဲ ...

ဘယ်သူ့ကို
အားနာတာလဲ ...

လောကကြီး
ကို ...

ကိုယ့်ဟာကိုယ်
မိန်းမ လို့ချင်တာနဲ့
လောကကြီးကို
ရမယ်ရှာနေရ
တယ်လို့ဗျာ ...
ဟား...ဟား...

ရမယ်ရှာသာ

မဟုတ်ဘူး

တကယ်သာ မိန်းမ ရခွဲရင်
ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းသာ
လို့က်မလဲဆိုတာ မင်းကော
တွေးမကြည့်ဘူး
လား ...

တွေးကြည့်ဖူး
ဝါတယ်ဗျာ...အချစ်
ဆိုတာ... အော်ပရာကြည့်
နေရသလို ကြည့်နူးရပေ
မယ့်... အိမ်ထောင်ရေးကျတော့
လွမ်းခန်းတွေ ငိုချင်းတွေနဲ့...
တကယ့် နောက်ပိုင်းဇာတ်
ကရသလိုပဲတဲ့ ..

ဟား...ဟား...ဟား...
ကောင်းလိုက်တာကွာ...အချစ်
ဆိုတာ...အော်ပရာ အိမ်ထောင်ရေး
ဆိုတာ နောက်ပိုင်းဇာတ် ဟုတ်လား
ဘယ်ပညာရှိက ပြောသွားတာ
လဲ ... လင်းစမ်းပါဦး ...

တရုတ်ပညာရှိ
ကွန်ဖြူရှင်မြစ်
မြန်မာ ပညာရှိ
ကွန်းရှင်ပြော
သွားတာ ...

ဟား...ဟား...
ဒါဆို ငါသိလိုက်ပြီ ...
အဲဒီ ကွန်းရှင်ဟာ
မင်းပဲ ...

ဒါပေါ့ဗျာ...ဒါပေါ့ ...
သိပ်လေးစရာကောင်း
တဲ့ ... ပညာရှိကြီး နောက်ထပ်
ရှိသေးတယ်ဗျ ... အချစ်ဟာ
ပန်းသီးဆိုရင် အိမ်ထောင်
ရေးဟာ...ပခိုင်းသီး
ပါတဲ့

ကဲ...ကဲ...
အချစ်ဟာ ...
ဘိန်းသီးဆိုရင်
ကောကွာ ...

အင်း...အချစ်ဟာ
ဘိန်းသီးဆိုရင်တော့ ...
အိမ်ထောင်ရေးဟာ ...အဲ
အင်း... စိတ်ကြွလှသွင်
ဆေးပြားပဲ ဖြစ်တော့
မှားပေါ့ဗျာ ...

ဒါဆို ငါကလည်း
ထပ်ပြောလိုက်ရဦးမယ်
အိမ်ထောင် ပြုရမှာကိုကြောက်
တုံ...လူဟာ...တာဝန်ယူလို့
စိတ်...မရှိတုံသူ တစ်ကိုယ်
ကောင်း ဆန်ပြီး အတ္တကြီးတုံ
လူပဲ ဖြစ်ရမယ်ကွ ...

ဗျာ ...
အဲဒီလိုလား ...
ဒါဆိုရင်တော့ သား
တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်
တဲ့သူ မဖြစ်ချင်ဘူး
အိမ်ထောင်ပဲပြု
တော့မယ် ...

အေး...အဲဒါ
ကောင်းတယ်... မင်း
အမြင်မှန်ရသွားပြီပဲ ... ငါတို့
ဆိုတော့လည်း သိပ် နဲ့
မဝေးတဲ့ သဘောပေါ့ကွာ
ဟင်း ... ဟင်း ...

ကဲ ...ဒီနေ့က
စပြီး ... အိမ်ထောင်
ဘက်ကို... ရှာကြ
ပါနဲ့...

အိုး...ဝွန် ...
ကမ်းဖွန်း...လက်(စ်)
ဝိုးတူ...စိတ်ကြွ
ရူးသွပ်ဆေးပြား...

ဟား ... ဟား ...

ဒောင့်မာ ...
ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီလောက်တောင်
ဒေါက်ကြီးဟစ်ကျယ် ဒေါက်
နေတာလဲ ... ဒီမှာ...ဟယ်ရီ
ပေါ်တာ လာနေတာမမြင်
ဘူးလား ...

ဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲ သားလေး
ရယ်... ထမင်းရော
ကုန် ရှိလား ...

ကုန်တယ်
လေးလေး လမ်းကြား
ထဲကို သွန်ပစ်လိုက်
လို့ ...

ဒီကလေးနဲ့
တော့ ခက်တော့တာ
ပဲ... ဒါဆိုဆေးသောက်
မယ်...ရေချိုးမယ် ပြီးရင်
အိပ်ရမယ် ...

ဆေးသောက် ခိုင်းတဲ့လူကို
ဟယ်ရီပေါ်တာရဲ့ မှော်
ပညာနဲ့ ပြုစားလိုက်လို့...
လူစင်စင်ကနေ ခွေးလိုလို
လဒ်လိုလို ဖြစ်သွား
မယ်နော် ... ဘာမှတ်နေ
လဲ ...

ဒီလိုပဲလား...
ဟဲ့...ဟဲ့...

ကဲပါ ...
ညီလေးရယ်...လေးလေး
ကို...ပြန်မပြောရဘူး
လေ... ဆေးသောသောက်လိုက်
ညီလေး လုပ်ချင်တာလုပ်
မယ်... ဟုတ်ပြီလား ...

ကတိနော်
ကတိ...ဆေးသောက်
ဆို့...သောက်မယ်...အဲဒီ
အတွက်... Happy World
လိုက်ပို့ ပေး ...ဒါပဲ ...

မိတ်ချပါ သားလေးရယ် ...
ဆေးသောက် ရေချိုး တစ်ရေအိပ်
နိုးလာတာနဲ့... လေးလေးကိုယ်တိုင်
လိုက်ပို့ ပေးမယ် ...လာ ... လာ ...

လေးလေး ချောမောခေါ်သွားတော့မှပဲ မိုးလုံး
လည်း ... ဆွဲလက်စ အကျီ ဒီမိုင်းအသစ်ကို
အပြီးသတ်ဖို့... အာရုံစုစည်းလိုက်ရတယ်လေ ...

နံနက်ခင်းဟာ ၂ DONUTS မုန့်လို့ လှပ
ဆန်းသစ်ပြီး ချိုအေးမွှေးပျံ့နေလေရဲ့...အဲဒီ
နံနက်ခင်းထဲမှာ လွန်းတိုး ယှက်သန်းပွားပန်း
ခတ်သလို လူးလွန့်စီးမျောနေတာက ...
လေးလေး သိန်းရွှေကြည် အကြိုက်... ပျိုပျို
ရွယ်ရွယ်ဆိုဒ်စုံ ကောင်မလေးတွေ
ကောင်မကြီးတွေပေါ့ ...

လေးလေး သိန်းရွှေကြည် ဟာ ...
ဆွဲခြင်းတောင်းကို တိုင်းရင်း
ဈေးဝယ် ထွက်ခဲ့တယ် ...

မြင်မြင်သမျှ အလှအပလေးတွေကို
အာသာငမ်းငမ်း ခံစားလာတဲ့
အခိုက်မှာပဲ ...

လူမြင်ကွင်းမှာ ရုတ်တရက်ဆင်းပျက် လဲကျသွားလို့ အရှက်ကွဲသွားရတဲ့ လေးလေးဟာ ဝင်တိုက်တဲ့ လူကို ဆွဲထိုးဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်တဲ့အခါ ...

တော်သေးတာပေါ့
လေးလေးရာ ဈေးကို
လိုက်မယ်လို့ ညွှာတည်း
က...ပြောလာတာလေ ...
ဘာလို့တစ်ယောက်
တည်း ထွက်သွားရ
တာလဲ ...

မင်းအိပ်
နေတာမို့ချင်
လို့ပေါ့ ကွ ...

လေးလေး
ဈေးကပြန်လာ
တာလား...

ရောက်ကို
မရောက်သေး
တာ...

ဟဲ့..ဟဲ့..
တော် ပါသေးရဲ့
ကဲ..ကဲ ပထမဆုံး
မိုက် ဖြည့်ရအောင်
လေးလေးရာ

မ္ဗုဒ္ဓိး ရဲ့ ပူဆာမှုကြောင့်
အနားက လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ရပါတယ်...

သူ့ မှာတစ်မက်မှုတွေ ဆန္ဒတွေ အာသီသ
တွေနဲ့ မုန်းကျပ်လောင် မြိုက်နေပေမယ့်..
မ္ဗုဒ္ဓိး ဘဝကရှင်းတယ် စားမယ်သောက်
မယ်..အိပ်မယ် ကစားမယ်..ဒါပဲ..

ခုပဲကြည့်လေ... မုန့်ဟင်းခါးကို
ဘူးသီးကြော် နံစားအပြီးမှာ
လက်ဖက်ရည် နဲ့ အိကြာကွေးကို
ထပ်ဆွဲနေပါသေးတယ်...

ပွဲကြီးဟာ သွားရည်စာနဲ့ မုန့်ကလွဲရင် ထမင်းကို
ဟက်ဟက်ပက်ပက် မစားတဲ့ ကလေးဆိုးကြီး
တစ်ယောက်အတိုင်းပဲလေ... ကျေနပ်ရမယ့်
အနေအထားမဟုတ်လား...

စားလို့သောက်လို့ပြီးသွားတဲ့အခါမှာတော့
ပွဲကြီးရဲ့အာရုံတွေဟာ ဒီနေရာမှာစုစည်း
ထားလို့ မရတော့ပါဘူး... ...

လေးလေး
သွားကြမယ်လေ
ဈေးထဲကို

သားလေး
မိုက်ဝနေပြီးမဟုတ်
လား...ဒီကနေအိမ်
ကိုပဲ ပြန်တော့..

ဟင့်အင်း
ဈေးထဲသွားမယ်
အရှင်ဝယ်မယ်..

ဈေးထဲက
လူရှင် ပါတယ်
ကွာ..မလိုက်
ပါနဲ့..

ဟင့်အင်း
မရဘူး စွန့်လွှတ်
ချင်တယ်..ဂျင်ပေါက်
ချင်တယ်..ပြီးတော့
ဖန်ဂေါ်လီလုံးလေ
တွေလည်းလို ချင်
တယ်...

သားရယ်...အဲဒါတွေက လမ်းပေါ်မှာ ကစား
ရတာ အန္တရာယ် များပါတယ်..အိမ်ထဲမှာပဲ
Sony (P2) GAME ပဲ ကစားပါလား
သားကြိုက်တဲ့ BEN-10 အခွေလည်း ရှိတယ်လေ..

အင်း...
ဟုတ်တယ်
သားကြိုက်တဲ့ BEN 10
နာရီလိုချင်တယ် လာပါ
လေးလေးရာ ဈေးထဲ
သွားမယ်...

ဘယ်လိုမှ တားမရတဲ့ အဆုံး
တော့...လက်ဖက်ရည် ဖိုးရှင်းပြီး
တူးဝရီး နှစ်ယောက် ဈေးဘက်ကို
လျှောက်လာခဲ့ကြပါတယ်...

ပွဲကြီးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခုန့်လိုက်ပေါက်လိုက်လုပ်
ပေါ့...အကြောင်းမသိတဲ့ ဖြတ်သွားဖြတ်လာတဲ့
သူတွေက...လူ ပျိုပေါက်ကောင်းလေး လမ်းပေါ်မှာ
ခုန့်ပေါက်ဆော့ကစားနေတာကို အထူးအဆန်းအနေနဲ့
ကြည့်ကြည့် သွားကြတာပေါ့... ..

အဲဒီ အချိန်မှာပဲ လေးလေး
သဘောကျနေတဲ့ ..
ကောင်မလေးတစ်ယောက်
သူတို့ကို ကျော်တက်သွားတယ်....

လေးလေး ပွဲကြီးကိုမေ့ပြီး
ကောင်မလေးနောက်..ခပ်
သုတ်သုတ်လိုက်သွားတော့
တာပေါ့...

ညီမလေး
ဈေးသွားမလို့
လား...

ဘာလားရော
တာလဲ ရှင့်ကို
ကွန်မ မသိ
ဘူး...

နာမည်ကို
မသိတာလား...ကိုယ့်
နာမည်သိန်းရွှေကြည်ပါ..
ရွှေမန်းကျည်းကွန် ဒီမှာ
နေပါတယ်...

နာမည်လည်း
မသိချင်ဘူး...လူ
ကိုလည်း မသိ
ဘူး

ဒီလောက်မစိမ်းပါ
နဲ့ကွာ..ကမ္ဘာကြီးစိမ်းလမ်း
စိုပြည်နေတာ..ကျေနပ်
စရာဆိုပေမယ့်..ညီမလေးနဲ့
ကိုယ့် ကြားမှာတော့..

အမြဲစိမ်း
သစ်တောတွေ
ရှိမနေစေချင်ဘူး
လေ..

ကြောင်လိုက်
တာရှင်...

